

(המשך מעמוד 18)

רה המחזיק בדעות כאלה? האם מורה התומך בעמדות רק"ח ובי כינון מדינה אש"פית אינו ראוי לפיטורין? פשוט, מעניין לדעת מהו קנה המידה לליברליות הנאורה של כהן. ככל הידוע לנו, הוא שולל שרירותיות (של "הוק ברבארי", למשל). וכמוכן, מעניין אותנו, אם היה הוא, כיועץ מישפטי, מצד דיק פיטורי שניים כמונו, המחזיר קים בדיעות התחיה (ואנו אכן עוסקים בהוראה וב... חינוך — ואפילו בכתיבת סיפרי לימוד כי משרד-החינוך, רחמנא ליצלן). מר כהן, האם היית ממליץ לסלי קנו בצורה ליברלית משדה-החינוך?

הרצל ובלפור חקק,
ירושלים

לוגם

חיילים במילואים מוחים נגד "הדף הקרבי". קיבלנו היום עיתון מיסכן אחד והרבה מאוד "דפים קרביים", ש" צורפו לעיתון היומי הזה. לנו "הדף הקרבי" הוא הפחות מעניין (בלשון המעטה), ועם התמנונות של אלה המחכות לחבריה בחוף-הים של תל-אביב אפשר רק לנגב... לכן הצעתנו: מיכרו לאזרחים שבעורף את "הדף הקרבי", ולנו הביאו יותר עיתונים רגילים. **צבי פוקס,** בשם החברה שבמחלקה

כח גויים

על הידיעה במדור "תש-קיף", לפיה ספי ריבלין

אירופי לחלוטין. לא פלא שאתה מוצא אוזן קשבת לדיעותיו בגר-מניה ובצרפת. השתלכות במרחב אפשורית רק עלייך שיבה אל התרבות העברית, שהיא מורחית מעיקרה — כלומר התורה והתנ"ך.

נאוה רייך, תל-אביב

למכור בירידה

בעיקבות הכתבה על "ה בורסה הפועלת בשעה ש" התותחים יורים ("העולם הזה" 2336).

אני מצטרף לדעה שאין להסיר בית את הבורסה בשעה שהתותחים יורים, ולא רק זה, אלא שצריך לאמץ את העקרונות הנכונים של סחרי הבורסה לשדה המדיניות — דבר שאני חושש כי קברניטי המדינה אינם יודעים לעשות.

כך, למשל, היו מניות מדינת ישראל בעלייה בשבוע הראשון של המלחמה בלבנון. זה בדיוק היה הזמן "למכור" — דהיינו, להגיע להסכם מדיני שיממש את תוצאות הלחימה.

אך ישראל נהגת בדיוק בכיוון ההפוך. אחרי השבוע הראשון התחילו מניות ישראל לרדת במהירות בבורסת דעת-הקהל בעולם, ודומה כי הגיעו לשער הנמוך ביותר שלהן. מזה שנים רבות, מכיוון שבבורסת תל-אביב, לא חשוב כמו בבורסה בתל-אביב, של המניות, "הערך הריאלי" של המניות, כלומר — גודל ההישג הצבאי — ברור כי מה שגותר לישראל לעשות עתה הוא רק למכור בירידה — ולהפסיד.

חוששני כי גובה ההיסל שנש"לם על חוסר מיומנות מדינית זאת, גדול בהרבה מן ההיסל בסך 2%

הבורסה בפעולה
השערים נמוכים

שהטיל שר האוצר שלנו על המכירות בבורסה התל-אביבית, ר"ר גבריאל שנפדר, תל-אביב

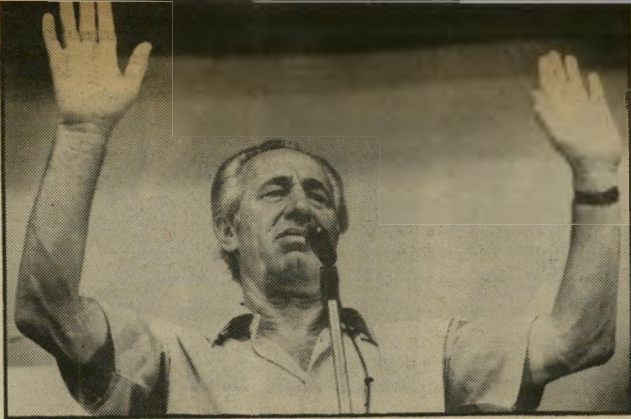
שנים של שקט

בעיקבות הנידון של אורי אבנרי ("מסע הצלב", "ה" עולם הזה" 2337).

קראתי את המאמר ועלי להודות כי הסכמתי עם דברים מסויימים, אך הצדדים האחרים ממש הבחילו אותי. עם כל הכבוד לך, שאתה שוחר שלום, וכן כולנו במדינת ישראל מחפשים ללא הרף אחרי דבר נכסף זה, יש פעמים שעלינו לנקוט באמצעי לחימה כדי להגן על עורנו.

בעוד כבודך יושב בשלוחה בי משרד בתל-אביב, אזרחים בצפון חוששים לצאת מפתח ביתם או אפילו להישאר בו, פן יתפכו קורי בן למעשי הנתעבים של אירגון אש"ף ושלוחותיו.

במלחמה הזאת אולי לא נחסל את כל צרותינו, אך נבטיח לעצ מנו שקט זמני של כמה שנים בי גבול הצפון. בשבילי ובשביל ידי

יו"ר מערך פרם
השושבין

ראש-ממשלה בנין
הסנדק

שר-ביטחון שרון
אבי המחול

ח"כ רבין
חליץ-יושר

הרבה אחרים, היחה זאת עילה מספקת כדי לצאת למלחמה. **איגרת אשה,** תל-אביב

המחדל

הקורא כבר צופה לעתיד.

אין לי שום ספק שכאשר ישון עשן הקרבות וסיפורי הגבורה ייעלמו מן העיתונים, יהיה היחס

הזה, וכשם שהיתה גולדה מאיר אמו המיילדת של המחול הזה, כך יהיה מנחם בגין סנדקו של המחול הזה.

אייאפשר יהיה לנקות גם את מנהיגי המערך. גם הם לא ירחצו בטוהר כפיהם, על ששתקו, על ששיתפו פעולה, ועל "שהסבירו" מר שימעון פרס הוא שושבינו של המחול הזה, ואילו יצחק רבין הוא מליץ-היושר הראשי שלו. **שמעון דניאדוביץ,** יפו

עוד מ'קלטים

פתרון חדש למלחמה.

הפיתרון של מ"פם הפציפיסטית למניעת מלחמת "שלום הגליל" "היה: בניית מיקלטים נוספים לי יושבי הצפון.

פנשושה, נתיב הליה

הפיתרון

הקל

לפחות שניים כבר הספיקו להפיק את כל התועלת מהמיל-חמה. האחד, מנחם בגין, ש" הצליח לפתור את הבעיות ה"אכאבות שנצטברו בממשלה, את העיצומים בבתי-המישפט, בחברת-החשמל, את המשבר הקואליציוני, המו"מ המייגע בין ההסתדרות והמעסיקים, ה" השבתות והשביתות במשק ה"ישראלי. באה המלחמה וסילקה כל הבעיות הצידה, כמו שנאמר: תשועת ה' כהרף-עין... השני מיועז' אריק שרון, מי שלא ראה אותו בימים אלה בטלוויזיה, לא ראה איש ש"מבוסס" מעצמו. גם קרנו בי מופלגת ה"חרות" עלתה, וכ" מובן שזה לא יזיק לו במלח"מת הדיאדוכים (היורשים, ב"לע"ז).

השאלה היא מה עם עם יש"ר, ראל, האם הוא יצא מרויח מהמלחמה הזו או מפסיד? ימים יגידו.

לו היה מנחם בגין תלמיד-חכם ובריאוריין, היינו חושבים בו שזוכר הלכה ועושה מעשה: כמו שקרה עם יהושע בן-נון, משרתו של משה רב"ן. נ.ו. האגדה (מסכת תמורה, דף ט"ז ע"א) מספרת:

"אמר רב יהודה, אמר רב: בשעה שנפטר משה רבנו לגין עדין, אמר לו ליהושע — שאל ממני כל ספיקות שיש לך. אמר לו רבי: כלום לא כך כתבת בי, ומשרתו יהושע בן-נון נער לא ימים מתוך האר"הל' (שמות ל"ג)? מייד תשש כוחו של יהושע ונשתכחו ממנו שלוש מאות הלכות ונולדו שבע מאות ספיקות ועמדו כל העם להרגו (את יהושע, על שלא ידע להשיב להם על הד שאלות ששאלו אותו). אמר לו הקדוש ברוך הוא: לומר לך איאפשר (כי התורה לא בשמים היא). לך וטורדן בי מלחמה" עד כאן האגדה. כלומר, מייד קיבל יהושע פקודה, כפי שנאמר ביהושע א' א': "ועתה, קום עבור את הירדן..."

אבל מכיוון שמנחם בגין אינו כזה, לכן יש לומר כי הוא הכריז את המלחמה בני לל הדחף שנצטבר אצלו, ו" החליט כי הפיתרון הקל ביר"תר לבעיות קשות ומסובכות הוא הכרות מלחמה...

הרב מאיר בריסקמן, ירושלים